

вних засобів, визнання їх первісної вартості, нарахування амортизації та вибуття є суттєві розбіжності. Такі відмінності можна пояснити тим, що міжнародні стандарти обліку носять більш рекомендаційних характер і не враховують національні особливості, які мають місце під час ведення обліку. З метою консолідації МСБО 16 і П(С)БО 7 потрібно переглянути такі питання:

- порядок визнання основних засобів та їх класифікація;
- методи нарахування амортизації;
- порядок списання суми дооцінки об'єкта на нерозподілений прибуток;
- умови вибуття та списання основних засобів.

З вищесказаного можна зробити висновок, що П(С)БО 7 потребує змін і доповнень, що дозволять наблизити національні стандарти до положень міжнародної практики.

Література

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби». [Електронний ресурс] — Режим доступу: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_014.

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби». [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.

3. *Пирець Н.М., Псюк Ю.А.* Порівняльний аналіз національних та міжнародних стандартів обліку основних засобів / «Інноваційна економіка», Всеукраїнський науково-виробничий журнал. — Вип. № 44.

Коломієць Л.Ю., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Федорченко О.Є., к.е.н.,
доцент кафедри обліку підприємницької діяльності

ПОЗИКОВІ КОШТИ ПІДПРИЄМСТВА, ДЖЕРЕЛА ЇХ ЗАЛУЧЕННЯ

Розвиток ринкових відносин в Україні зумовлює необхідність ефективної діяльності підприємств. Тому підприємствам для того, щоб вижити, необхідно правильно організувати діяльність і здійснювати управління капіталом.

Управління позиковим капіталом є важливим завданням загальної системи управління господарською діяльністю підприєм-

ємства. Капітал є досить багатогранною категорією, оскільки може виступати у різноманітних формах. Наслідком цього є постійний рух капіталу, перетворення із однієї форми в іншу з паралельним функціонуванням, що є головною особливістю капіталу [6, с. 223].

Позиковий капітал характеризує приваблювані для фінансування розвитку підприємства на зворотній основі засоби чи інші майнові цінності. Усі форми позикового капіталу, використовуваних підприємством, являють собою його фінансові зобов'язання, що підлягають погашенню в передбачений термін. Позиковий капітал являє собою ту його частину, що використовується в процесі інвестування в грошові інструменти (короткострокові і довготермінові депозитні вклади в комерційних банках), а також у боргові фондові інструменти (облігації, депозитні сертифікати, векселі і т.п.) [1, с. 23].

Основною метою управління позиковим капіталом є його оптимізація, тобто процес вибору найкращих форм його організації з урахуванням умов і особливостей здійснення господарської діяльності [2, с. 677].

Під «позиковим капіталом» слід розуміти кошти, які залучаються для фінансування господарської діяльності підприємства на принципах строковості, поверненості та платності.

Слід зазначити, що ефективна фінансова діяльність підприємства неможлива без постійного залучення позикових коштів. Їх використання в обороті підприємства зумовлене, з одного боку, об'єктивною необхідністю, а саме: невідповідністю у часі між надходженнями коштів і витратами, сезонністю виробництва, впровадженням інвестиційних проектів, які потребують значних обсягів вкладень на кілька років. З другого боку, за допомогою позикових коштів забезпечується розширення виробничо-господарської діяльності, оновлення технічної бази, використання ефекту фінансового левериджу та ін. [3, с. 81].

Відповідно до П(С)БО 11 «Зобов'язання», зобов'язання — це заборгованість підприємства, що виникла внаслідок минулих подій і погашення якої в майбутньому, як очікується, призведе до зменшення ресурсів підприємства, що втілюють у собі економічні вигоди.

Управління залученням позикових коштів являє собою цілеспрямований процес їхнього формування з різних джерел і в різних формах відповідно до потреб торгового підприємства на різних етапах його розвитку. Основна мета цього управління поля-

гас в забезпеченні найефективніших умов і форм залучення цих засобів і раціонального їх використання [4, с. 18].

Позикові кошти мають залучаються підприємством на цільовій основі, що є однією з умов наступного ефективного їх використання.

Управління позиковими коштами — це невід’ємна частина фінансового менеджменту на підприємстві, активно вживана для здійснення фінансового планування та розробки фінансової стратегії підприємства.

Ефективність використання короткострокових кредитних вкладень відображається у частині прибутку, який було отримано від реалізації продукції. На підприємстві цей ефект є позитивним, а отже, підприємство і надалі може залучати для своєї діяльності ці кредити. Основними видами кредитів, які використовує досліджуване підприємство є овердрафт і кредитна лінія. Головною відмінністю між цими видами ресурсів є те, що овердрафт надається дуже надійному підприємству для покриття дефіциту оборотних коштів з можливістю користуватися коштами понад встановленого ліміту [5, с. 157].

Отже, для успішної діяльності підприємства мало ефективно управляти власним і позиковим капіталом, необхідно знайти таке співвідношення між ними, яке б підвищувало рентабельність капіталу і діяльності підприємства в цілому.

Література

1. *Афанасьєв А.* Планування структури капіталу [Текст] / А. Афанасьєв // Банківська справа. — 2010. — № 2. — С. 23–24.
2. *Брігхем Е. Ф.* Основи фінансового менеджменту [Текст] : пер. з англ. / Е. Ф. Брігхем ; ДНУ ім. Т. Г.Шевченка. — К. : ВАЗАКО ; Молодь, 2007. — 1000 с.
3. *Воробйов Ю. М.* Особливості формування фінансового капіталу підприємств [Текст] / Ю.М. Воробйов // Фінанси України. — 2011. — № 2. — С. 77–85.
4. *Лемківський Л. М.* Управління капіталом підприємства [Текст] / Л. М. Лемківський // Фінанси України. — 2010. — № 7. — С. 17–22.
5. *Ситник Л. С.* Фінансовий менеджмент [Текст] : навч. посіб. / Л. С. Ситник ; Мін-во освіти і науки України, Донецький національний університет. — К. : ЦУЛ, 2006. — 352 с.
6. *Шелудько В.М.* Фінансовий менеджмент [Текст] : підручник / В. М. Шелудько. — К. : Знання, 2006. — 439 с. (Вища освіта XXI століття).